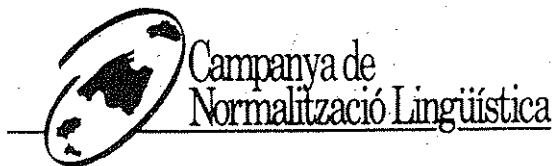

LÍNIA DIRECTA

amb la Campanya de Normalització Lingüística

VII

Palma
1995

Línea Directa

© Aina Moll, A.I. Alomar i Cèlia Riba, segons l'autoria dels textos.

Producció: Campanya de Normalització Lingüística de les Illes Balears

Fotocomposició: Jorvich, s.l.

Impressió: Jorvich, s.l.

Dipòsit Legal: PM-1.364/1991

I.S.B.N. 84-604-8810-1

VII

Iniciatives normalitzadores

No em cansaré de repetir que la lentitud i les dificultats del nostre procés de normalització són "normals", donades les circumstàncies de la situació estatal i de la nostra situació sociolingüística en particular, i per tant, no ens han de desanimar sinó, al contrari, han de reforçar la nostra voluntat de contribuir tant com puguem al recobriment de la llengua pròpia de les Illes Balears.

Amb el propòsit d'aixecar la moral d'alguns comunicants i dels lectors que com ells se sentin descoratjats, exposam avui uns fets positius que uns altres comunicants ens han fet conèixer i que indueixen a l'esperança i són susceptibles de ser imitats.

1. "El mot del dia"

El nostre comentari sobre el "Vocabulari pasqual" que ens envià en Miquel Angel Lladó, va impulsar un antic company seu de feina, que es diu Joan Florit i treballa a l'estació d'ITV (dependent de la conselleria de Comerç i Indústria), a escriure'ns per dir-nos que "el nom de M.A. Lladó és sinònim de persona lluitadora i emprenedora d'iniciatives per ensenyar la nostra estimada llengua". Per demostrar-ho, ens explica una iniciativa seva, que ell va compartir, quan treballaven junts: la secció **EL MOT DEL DIA**.

Durant una temporada, els anys 1987-88, es va posar, a una pissarra-tauler d'anuncis de l'oficina on treballaven, "el mot del dia", disposat en tres columnes: paraula catalana, explicació del seu significat i paraula castellana equivalent, que molta gent emprava parlant en català. Per exemple:

RENTADORA. Aparell automàtic que serveix per a netejar la roba; *lava-*

dora.- **LLÉPOL, LLÉPOLA.** Persona a qui agraden amb excés els dolços o llepolies; *golosó*.- **FLORETA.** Mot o expressió de to generalment agradable que es dedica a algú ben dotat de bellesa física i/o intel·lectual; *piropo*.

La finalitat del "MOT" era eradicar barbarismes, recobrant paraules ben nostres injustament arraconades, i sobretot, interessar els companys per la llengua i pel seu bon ús. Efectivament, la iniciativa era vista amb simpatia, i els companys passaven per l'oficina, a veure quin era "el mot del dia" o a proposar paraules que consideraven que hi podien figurar. En Joan Florit diu que quan en M.A. Lladó deixà l'oficina, la cosa aviat es va acabar, però que el febrer d'enguany ell i uns companys decidiren reprendre la iniciativa (els primer mots d'aquesta segona etapa van ser: **botxí, tarannà, politxó i beina**).

De tot això, voldria que els lectors en deduïssin:

- 1r, que un **lluitador per la llengua** no és una persona agressiva, ni hostil a cap altra llengua; **lluitar per la llengua** és treballar per la seva supervivència i difusió, i això s'aconsegueix més amb actuacions simpàtiques que amb males cares;
- 2n, que la normalització lingüística no depèn només de les institucions: tots hi podem contribuir;
- 3r, que les actuacions fetes amb simpatia atreuen simpaties, i tenen efectes duradors: fixau-vos que en Joan Florit i els seus companys, després d'anys d'interrupció, decidiren reprendre la iniciativa (i no per efecte del nostre comentari sobre el "Vocabulari pasqual", que és posterior a la represa).

2. L'exemple d'un jutge castellanoparlant

El món judicial és un dels àmbits de relació social més difícils de normalitzar a tot arreu, i les Illes Balears no són una excepció (i això que hem "exportat" a Catalunya dos magistrats que, ja des de la seva presa de possessió, com a presidents de l'Audiència de Barcelona i del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, respectivament, han despertat l'entusiasme dels catalans per la seva disposició normalitzadora). El català té poca presència a les actuacions judicials, i no parlem ja de les sentències. Per això, un jutge que actuï en català a Mallorca, mereix el nostre agraïment. I si és un jutge castellanoparlant, encara més.

Aquest és el cas del Jutge titular d'un dels quatre Jutjats de 1ª Instància d'Inca, el senyor Julio Alvarez Merino, que d'ençà que prengué possessió del càrrec dicta sentències en català amb tota naturalitat. I no és cosa nova en ell, aquest interès per afavorir la normalització: fins no fa gaire, va ser Secretari

de l'Ajuntament de Manacor, i vaig poder comprovar que feia una feina excel·lent en aquest sentit (confii que aqueix Ajuntament no perdi punts, ara que ell no hi és). Per fer-la, va haver d'aprendre català: l'estudià amb gran interès i passà amb èxit les proves de la JAC, de diferents graus.

Ara em consta que ha comprat un grapat de llibres per posar-se al dia en el llenguatge específic del món judicial, i que ho aconsegueix àmpliament: he tingut ocasió de llegir una sentència seva i és modèlica.

Em plau expressar-li des de **Línia Directa** la nostra enhorabona i el nostre agraïment per la seva tasca, amb la ferma esperança que el seu exemple tindrà imitadors. - A. M. (27-6-94).